

РЕШЕНИЕ

№ 6651

гр. София, 05.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав, в
публично заседание на 05.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **7144** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.59, ал.3 от Закона за управление на отпадъците (ЗУО), отм. ДВ, бр. 53/ 13.07.2012г.

Образувано е по жалба на [фирма] с ЕИК[ЕИК], срещу ЗАПОВЕД № Т-РД-15-72/ 27.06.2012г. на заместник министъра на икономиката, енергетиката и туризма, с която, на основание чл.59, ал.1, т.4, буква „д” ЗУО, е ЗАЛИЧЕНА площадка с адрес: [населено място], област Я., [улица] е ИЗМЕНЕН лиценз № 810/ 2008г., издаден за извършване на търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали на [фирма].

Жалбоподателят претендира за недействителност на оспорвания административен акт, като постановен в нарушение на процесуалния и материалния закон. Поддържа, че процесната Заповед е издадена въз основа на Акт за установяване на административно нарушение (АУАН), съставен за целите на друго, неприключило производство. Предвид на това, счита че по същество оспорваният административен акт е лишен от мотиви. Твърди също, че за спорните отпадъци от цветни метали има сключени договори за покупко-продажба, неразделна част от които са декларациите на продавачите, че продават собствени отпадъци с битов характер. На това основание претендира, че не са били налице предпоставките на чл.59, ал.1, т.4 във вр. с чл.60, ал.3 ЗУО, посочени като основание за издаване на акта. Моли съда да отмени Заповед № Т-РД-15-72/ 27.06.2012г. на заместник министъра на икономиката, енергетиката и туризма. Претендира да му бъдат възстановени направените разноски по водене на делото.

Ответникът – заместник министър на икономиката, енергетиката и туризма, редовно уведомен за образуваното съдебно производство, не се представлява по делото и не изразява становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е притежател на Лицензия № 810/ 28.03.2008г. за извършване на търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали на територията на вписаните в т.ІІІ площадки, една от които процесната в [населено място], област Я., [улица], с площ от 100 кв.м. (л.29).

Не е спорно между страните и това обстоятелство се установява косвено с приетата по делото Докладна записка рег. № 1930/ 06.04.2012г., че на 29.03.2012г. е извършена специализирана полицейска операция за проверка на лица, притежаващи лиценз за търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали (л.24-26). В хода на проверката е посетена площадката на [улица], вписана в лиценза на жалбоподателя. Установено е от длъжностните лица, че на площадката се съхраняват 35 кг. медни проводници без сертификат за произход. Във връзка с тази констатация, на 30.03.2012г., жалбоподателят е представил писмено обяснение, в което изрично е декларирайл, че няма сертификати за произход на 35 кг. медни кабели, закупени от две физически лица и вписани в регистъра на покупките и вноса, съответно с № 384/ 29.03.2012г. и № 385/ 29.03.2012г. (л.27,28).

Въз основа на резултатите от проверката на жалбоподателя е съставен АУАН №227а/ 03.04.2012г. (л.21), връчен лично на М. М. на същата дата.

Административното производство е образувано по повод на Писмо рег. № 66-00-39/ 11.04.2012г. от Министерството на вътрешните работи, с което на министъра на икономиката, енергетиката и туризма са предоставени по компетентност данните от извършената проверка на площадката за търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали на [улица] (л.19).

Преписката е разгледана на заседание на междуведомствената комисия по чл.56, ал.2 ЗУО и въз основа на взетото решение е постановена процесната Заповед № Т-РД-15-72/ 27.06.2012г.

За установяване на твърдените от страните факти по делото са приети относими писмени доказателства, които ще бъдат обсъдени при формиране на правните изводи: Договор от 29.03.2012г. за покупко-продажба на отпадъци от черни и цветни метали, неразделна част от който е Декларация №384/ 29.03.2012г. (л.9); Договор от 29.03.2012г. за покупко-продажба на отпадъци от черни и цветни метали, неразделна част от който е Декларация №385/ 29.03.2012г. (л.10); Протокол за доброволно предаване от 29.03.2012г. (л.33).

При така установените факти, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУТИМА.

Подадена е от активно легитимирано лице, срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл.59, ал.3 ЗУО.

По делото не са ангажирани доказателства за това на коя дата Заповедта е била редовно съобщена на жалбоподателя, поради което съдът приема, че жалбата е в срок. Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид изложените от жалбоподателя оплаквания и извърши проверка на оспорвания административен акт на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Заповед № Т-РД-15-72/ 27.06.2012г. е издадена от компетентен по материя, място и степен административен орган. Това обстоятелство се установява с приетата и неоспорена по делото Заповед № РД-16-480/ 24.04.2012г., видно от която, на основание чл.59, ал.1 ЗУО, министърът на икономиката, енергетиката и туризма е упълномощил заместник министър И. М. да изменя и/или допълва издадени лицензи за търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали (л.36).

Актът е в предписаната от закона форма и при постановяването му не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат определени като съществени и които да мотивират неговата отмяна. Настоящият състав споделя разбирането, че нарушението на административно-производствените правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган. Доколкото предназначението на административно-производствените правила е да обезпечи издаването на един законосъобразен по съдържание акт, то до отмяна водят само нарушения, които, ако не бяха допуснати, би могло да се стигне и до друго решение на поставения пред административния орган въпрос.

Заповед № Т-РД-15-72/ 27.06.2012г. е съответна на материалноправните норми и на целта на закона, формулирана в чл.1 ЗУО.

Съгласно чл.54, ал.1 ЗУО (отм., в сила към датата на постановяване на оспорвания акт) търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали, които нямат опасни свойства, се извършва от българските и чуждестранните юридически и физически лица, които притежават лиценз за тази дейност, издаден от министъра на икономиката, енергетиката и туризма или от упълномощен от него заместник-министър. По смисъла на ЗУО - §1, т.24 от Допълнителните разпоредби (ДР) „търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали” е осъществяването на разпоредителни сделки с такива отпадъци, свързаните с тях дейности по събиране, транспортиране, съхраняване, както и съпътстващи дейности като сортиране, механична обработка и др.

В ал.3 на чл.54 ЗУО е предвидено, че търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали може да се извършва и без лиценз, но само в изчерпателно изброените случаи:

1) при продажба на отпадъци от черни и цветни метали от лицата, които ги получават като технологичен отпадък от собствено производство или от собствен амортизационен лом, когато купувачът е лицензиран по реда на ал. 1; и 2) при продажба на отпадъци от черни и цветни метали с битов характер от физически лица, когато купувачът е лицензиран по реда на ал. 1. По смисъла на §1, т.2 ДР ЗУО „битови отпадъци” са тези, които се получават в резултат на жизнената дейност на хората по домовете, в административни, социални и обществени сгради, като към тях се приравняват и отпадъци от търговски обекти и съпътстващи производството занаятчийски дейности, обекти за отдых и забавления, когато нямат характер на опасни отпадъци и в същото време тяхното количество или състав няма да попречи на третирането им съвместно с битовите.

Съгласно императивната норма на чл.60, ал.3 ЗУО търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали, които представляват: а) кабели и електропроводници от всякакъв вид и размер, б) елементи на електронната съобщителна инфраструктура, в)

елементи и части от подвижния железопътен състав, железния път, включително осигурителните, сигнализационните и съобщителните съоръжения и всякакви инсталации към тях, г) елементи и части от пътната инфраструктура, като пътни знаци, мантинели, метални капаци от шахти, части от уличното осветление или воднонапоителни системи и съоръжения и д) металосъдържащи паметници на културата или части или елементи от тях, се извършва само въз основа на издаден сертификат за произход от лицата по чл.54, ал.3, т.1 и сключен писмен договор.

От анализа на цитираните норми съдът обосновава извод, че изброените в чл.60, ал.3 отпадъци от черни и цветни метали, не представляват „битови отпадъци” по смисъла на ЗУО и могат да бъдат търгувани само от лица, притежаващи лиценз за тази дейност, както и от лицата по чл.54, ал.3, т.1 ЗУО - които ги получават като технологичен отпадък от собствено производство или от собствен амортизационен лом. Задължителен елемент на сделките с отпадъци по чл.60, ал.3 ЗУО е наличие на сертификат за произход.

В процесния случай жалбоподателят не оспорва, че към датата на извършване на проверката – 29.03.2012г., е закупил от две физически лица и съхранявал на територията на площадката в [населено място], [улица], 35 кг. цветни метали – медни електропроводници с различно сечение. Това обстоятелство се установява и с приетите и неоспорени по делото писмени доказателства: два Договора от 29.03.2012г. за покупко-продажба на отпадъци от черни и цветни метали, Декларация №384/ 29.03.2012г. и Декларация №384/ 29.03.2012г.

В тежест на жалбоподателя е било, при условията на пълно, главно доказване, да установи, че по отношение на процесните 35 кг. медни електропроводници е налице сертификат за произход, както и, че лицата от които ги е закупил са лицензирани да извършват търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали или са ги получили като технологичен отпадък от собствено производство или от собствен амортизационен лом.

Такова доказване не е извършено, напротив, видно от писменото обяснение на жалбоподателя от 30.03.2012г. последният изрично е декларирал, че за тези отпадъци няма издаден сертификат за произход от лицата по чл.54, ал.3, т.1 ЗУО.

По изложените доводи съдът приема, че жалбоподателят е допуснал нарушение на изискванията за извършване на търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали, установи в чл.60, ал.3 ЗУО, което е довело до постановяване на оспорваната Заповед.

Мотивиран от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, ВТОРО ОТДЕЛЕНИЕ, 25-и състав

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] с ЕИК[ЕИК], срещу ЗАПОВЕД № Т-РД-15-72/ 27.06.2012г. на заместник министъра на икономиката, енергетиката и туризма.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния Административен Съд на Р България в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ
Боряна Петкова